

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) தொழிற்படிப்புக் கல்லூரிகள் மூடப்பட்டதும் அதன் விளைவுகளும்

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

MR. DEPUTY SPEAKER : Under Rule 42 of the Assembly Rules the hon. Member Thiru K. Suppu has given notice of a motion to discuss the serious situation arising out of indefinite closure of professional colleges like Chingleput Medical College, Veterinary College, Coimbatore Agricultural College and the College of Indigenous Medicine Palayamcottai.

Thirumathi T. N. Anandanayaki and Dr. H.V. Hande also have given notice of motions on the same subject.

திரு க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, கோவையிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரி இவைகளெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இந்தப் போராட்டங்கள் வெடித்திருக்கின்றன. பாளையங்கோட்டை இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் இரண்டு கோரிக்கைகளை வைத்து போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஒன்று அந்தக் கல்லூரி சென்னைக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்பது. இரண்டாவதாக மற்ற மாநிலங்களில் இந்திய மருத்துவர்களுக்கு என்ன தகுதி, முன்னேற்றம், பாட திட்டம், வேலை வாய்ப்பு ஆகியவைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளையும் முன்வைத்து பாளையங்கோட்டையில் இருக்கும் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தி, கல்லூரிக்குச் செல்லாமல் வேலைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கல்லூரி வளர்ச்சி கருதி.....

மாண்புமிகு திரு க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் முக்கியத்துவத்தைச் சொல்லும் பொழுது, நடைமுறையில் எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் சொல்லவேண்டுமே தவிர, வரலாறுகளை எடுத்துச் சொல்வது என்பது முறையல்ல. ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்கிறபொழுது, நடைமுறைக்கு மாறாக ஏற்பட்ட எதிர்பாராத சூழ்நிலையை மட்டும் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, மற்றபடி அந்தத் தீர்மானம் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு கூறவேண்டியவைகளையெல்லாம் நடைமுறைகளைப் பற்றி யெல்லாம் பேசுவது முறையல்ல. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் நோக்கத்தை மட்டும் விளக்க வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு க. சுப்பு : நடைமுறைக்கு விரோதமாக உள்ளவற்றைப் பற்றித் தான் சொல்கிறேன். ஒரு கல்லூரி மூடப்படுவது நடைமுறையில் நடப்பது அல்ல. கல்லூரி மூடப்பட்டதற்கான காரணத்தை சுருக்கமாகத் தான் எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு க. சுப்பு]

அந்த மாணவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கைகள் நியாயமானவைதான் என்று அமைச்சர் அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்து போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோரிக்கைகள் நியாயமானவைதான் என்று ஏற்கெனவே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கோவையிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரி, கால்நடைக் கல்லூரி, அண்ணாமலைக் கல்லூரி, முதலிய கல்லூரி மாணவர்கள் கூட்டுச் செயல் கமிட்டி அமைத்து போராட்டம் நடத்தி வருகிறார்கள். அதற்கு முக்கிய மான காரணம், வேளாண்மை பட்டதாரிகளுக்கு அளிக்கக்கூடிய ஊதிய விகிதம் கால்நடை மருத்துவ பட்டதாரிகளுக்கு ஒத்ததாக இருக்க வேண் டும். கெஜபெட் பதவி கேட்டார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு க. அன்பழகன் : ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் அவசியத்தைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, பிரச்சனைகளின் பேரில் வாதம் நடத்து வது என்பது முறையல்ல. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி மட்டுமே சொல்ல வேண்டும். மன்றம் அனுமதித்த பிறகு அப்படி ஒரு வாதத்தை நடத்தலாமே தவிர, இப்பொழுது மாணவர்கள் சொல் கின்ற குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கான காரணகாரியங்களை விளக்கி, அதற்காக வாதிடுவது என்பது கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது இருக்கிற டென்ஸ் வரிச்சுவேஷன் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு க. சுப்பு : டென்ஸ் வரிச்சுவேஷன் மீன்ஸ், டென்ஸ் வரிச்சுவேஷன் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அது எப்படி ஏற்பட்டது, அரசு அதில் எப்படி தவறி இருக்கிறது என்பதைத் தான் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு க. அன்பழகன் : அரசாங்கத் தரப்பு விளக்கத்தைக் கேட்டுவிட்ட பிறகு அரசாங்கத்திற்கு அது தெரியாமல் இருக்குமானால், அப்பொழுது வேண்டுமானால், அந்த விளக்கத்தைச் சொல்லலாம். அரசுக்குத் தெரியாது என்று எண்ணிக்கொண்டு, அரசுக்கு விவரங்கள் புரியாது என்று எண்ணிக்கொண்டு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது முறையல்ல. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏன் கொண்டு வருகிறார் என்பதற்கு விளக்கத்தை மட்டும் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுக்கு விவரங்கள் தெரிந்தும், அதிலே தலையிட்டு எதுவும் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பது தான் குற்றச்சாட்டு. அதனால் தான் இப்படி மோசமான நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. அமைச்சர்

[திரு க. சுப்பு]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

அவர்களுக்கு பிரச்சனை தெரியாமல் ஒன்றும் இல்லை. பிரச்சனையைப் பற்றித் தெரியும். தெரிந்தும், அதிலே ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு அரசாங்கம், அமைச்சர் அவர்களும் தவறியதினால்தான் அதன் விளைவுதான் இம்மாதிரி ஒரு மோசமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் அணுகக்கூடிய முறையே சரியல்ல. பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அணுகுவதற்குப் பதிலாக, பிரச்சனையைத் தள்ளிப்போட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அணுகிய தால்தான், இம்மாதிரி போராட்டங்கள் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிற்று. அவ்வப்பொழுது பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காணாமல் தள்ளிப் போடுவதனால் தான், ஒரு சில நடவடிக்கைகளை ஏதோ தானே என்று எடுப்பதால் தான், அதன் விளைவாகத் தான் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் கல்லூரிகளெல்லாம் மூடப்படுகிற மோசமான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அங்கு ஒன்றும், இங்கு ஒன்றுமாக இல்லை. தமிழகம் முழுவதும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தகுதிக்கேற்ப ஊதியம் கேட்டால் அரசாங்கம் ஒரு உயர்மட்ட அதிகாரியை கமிஷன் என்று நியமனம் செய்கிறார்கள்.....

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : The Hon. Member is not moving for the necessity of bringing the adjournment motion but he is going on explaining about the failures of Government according to his opinion. Such a thing is not permitted when an Hon. Member is moving for the necessity of admitting an adjournment motion.

திரு க. சுப்பு : அரசாங்கம் எப்படித் தவறியிருக்கிறது என்பதைத் தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே உள்ள அவசரத்தைப்பற்றி ரொம்பவும் விரியஸாக உள்ள நிலைமையைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசலாம். இம்மாதிரி நேரங்களில் காரண காரியங்களை எடுத்து விளக்கி விவாதம் நடத்துவது அவசியமில்லை. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கான நெருக்கடியான நிலையைப்பற்றி மட்டும் எடுத்து விளக்கினால் போதும்.

திரு க. சுப்பு : கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பது ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். கல்லூரிகள் மூடப்பட்டதற்கான காரணங்களைச் சொல்லி, அரசாங்கம் அதில் எப்படித் தவறி இருக்கிறது என்பது அவசரப் பொது முக்கியம் வாய்ந்தது. அது எப்படி அவசரம் என்பதைத்தான் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இந்த அவை அனுமதித்த பிறகு பேசவேண்டிய விஷயங்கள் இவை. ஏன் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று விளக்குகின்ற நேரத்தில், இம்மாதிரி விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது முறையல்ல.

1972 ஆகஸ்ட் 25]

திரு க. சுப்பு : ஏன் ஒற்றி வைக்க வேண்டும், இது எப்படி அன்றாட அலுவல்களுக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதைத்தான் விளக்குகிறேன். இதெல்லாம் அரசின் அன்றாட அலுவல்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு விட்டால், நான் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. கல்லூரிகள் மூடப்படுவது, மாணவர்கள் போராட்டங்கள் நடத்துவது அன்றாட அலுவல்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டால், நான் மேலும் பேசுவதை நிறுத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் குறிப்பிட்டதெல்லாம், மாணவர்களின் கோரிக்கைகள் சரியான முறையில் தீர்க்கப்படவில்லை. அவைகளை அணுகும் முறை சரியல்ல என்பதுதான். ஒரு உயர்மட்ட அதிகாரியை ஒன் மேன் கமிஷன் என்று போட்டு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தக் காரியங்களைப் பற்றி யெல்லாம் தீர்மானம் அனுமதிக்கப்பட்டபிறகு வேண்டுமானால் பேசலாம். இப்பொழுது இந்த அவையின் முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் சம்பந்தமாக என்ன நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்க அதற்கான சில சம்பவங்களை, விவரங்களை மட்டும் கூற வேண்டும்.

திரு க. சுப்பு : அப்படித்தான் நீதிபதி கணபதியாப் பின்னை கமிஷன் என்று போட்டு.....

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: I object to the whole speech suggesting what Government should do. That is not the procedure in explaining the cause for moving an adjournment motion.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member must cite some untoward incident that made him move for adjournment of the House.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் சமீபத்தில் நடந்த ஒரு சில முக்கியமான சம்பவங்களையும், சாதாரணமாக இந்தச் சபையிலே அவைகளை எழுப்ப முடியாத நிலையில், அதே நேரத்தில் அரசாங்கம் செய்யத்தவறிய விஷயங்களையும், தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும்.

Where the failure of Government has taken place, where there is failure, discussion should be allowed.

மாண்புமிகு திரு க. அன்பழகன் : தாங்கள் அனுமதித்தால், அங்கத் தினர் அவர்களுக்குப் பதிலாக நானே இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதை வேண்டுமானால் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 26]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That will be casting aspersions on the hon. Member. It is for the Hon. Speaker to decide.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: After understanding the hon. Member Thiru Suppudi persisting upon his own way of explaining things, that is why I said on behalf of the hon. Member, even the Minister himself will say what is the basis for the adjournment motion?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That is for the Hon. Speaker to say what should be the basis of the adjournment motion under Rule 42. It is not for the Hon. Minister to say what is the basis.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்பொழுது இருக்கிற நெருக்கடியான நிலைமையைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு க. சுப்பு:—இப்பொழுது மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை என்னவென்றால், அரசாங்கம் என்ன செய்யத் தவறியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் சொல்வதற்கு என்னை அமைதிக்கே வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் சொன்ன காரியங்களைப்பற்றி நேற்றைய தினங்கூட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொது விவாதங்கள் அல்லது மற்ற விவாதங்களில் நீங்கள் இதைப் பற்றி யெல்லாம் பேசலாம். எத்தனையோ தடவை இதைப்பற்றி யெல்லாம் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான நெருக்கடியான சில சம்பவங்கள், அதைப் பற்றியான நிலைமை, ஒற்றி வைத்தே ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்கான காரணம் ஆகியவற்றைப் பற்றித்தான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு க. சுப்பு: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்லூரிகள் எல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பது ஒன்று. மூடப்பட்டிருக்கிற கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தவறி விட்டது. குறிப்பாக கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மூடப்பட்டு எத்தனை நாட்கள் ஆகிவிட்டன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தக் கல்லூரியைத் திறக்க அரசாங்கம் தவறி விட்டது. அதன் விளைவு இந்திய மருத்துவக் கல்லூரிக்கு பரவியது, செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரிக்குப் பரவியது, கோவை வேளாண்மை கல்லூரிக்கு பரவியது, பின்னாலே மதுரையிலே இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளுக்கும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் இப்படி தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் பரவிச் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்கி, அவைகளை எல்லாம் உடனடியாகத் தலையிட்டு பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கத் தவறி விட்டது என்பதுதான் காரணம். ஆகவே, இந்த காரணத்தை எடுத்துச் சொல்லி, இது அவசர பொது முக்கியம் வாய்ந்த பிரச்சினை என்றும், இதன் மீது விவாதிக்க இந்தச் சபையின் அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு உத்தியோகப்

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு. க. சுப்பு]

பற்றற்ற நீதிபதியைப் போட்டு அவர்கள் பிரச்சினைகளை விவாதித்திருப்பார்களானால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்.—இப்படியே நீங்கள் பேசிக் கொண்டு போனால் என்ன அர்த்தம்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்.—ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது என்பது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியான பிரச்சினையை எடுத்துக் காட்டி அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து வலியுறுத்துவதற்கும் நெருக்கடி நிலைமையை தீர்ப்பதற்கும் உதவி செய்வதற்காகத்தான் அப்படித்தான் பெரும்பான்மையான ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவார்கள். இதன் மூலமாக இங்கே மாணவர்களை தூண்டிவிடக்கூடிய கருத்துக்கள் சொல்லப்படும்போது அது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வரும் நோக்கத்திற்கு ஏற்றதில்லை. ஆகவேதான் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரும் பொழுது, வேறு கருத்துக்களை சொல்லாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு.—மாணவர்களை நான் என பேச்சின் மூலம் தூண்டிவிடுவதற்கு முன்னால், இந்த மூடிய கல்லூரிகளைத் திறக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காததன் மூலமாக மாணவர்களை அவர்கள்தான் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ஆகவே, இதைச் சொல்லி, இந்தப் பிரச்சினை அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பதால், இதன் மீது விவாதிக்க இந்தச் சபையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to speak on my adjournment motion and I request the Hon. Minister for Public Health to be a little patient and calm and try his best to solve this problem.

Sir, the students of the College of the Indigenous System of Medicine at Palayamkotai have struck work. My point is that we should adjourn the business of the House to discuss how best we can solve their problem. In this context, I would like to point out that even when the College was started some years ago, there was an assurance given to the students that most of the students who passed from that college would be given appointment. Unfortunately that assurance, I am afraid, has not been kept up. In fact in a particular communication sent from the Director of Indigenous Systems of Medicine in 1971, there was a sort of assurance given that every possible effort would be taken by the Government to appoint these graduates wherever possible, namely the Hospital for Indigenous Systems of Medicine, District Headquarters Hospital, etc. Sir, I am not here to incite students and I am the last person to incite students. But we must all be united in trying to solve their problems and not increase it.

[Dr H.V. Hande]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

We must find out how best to provide appointment to them. If we are given an opportunity to adjourn the House it will be possible for us to discuss this matter, as also Thiru Metha's Report—I have got a copy of that voluminous report and I am sure the Hon. Minister also will be having one and if possible some of the points in that Report could be implemented. Therefore this is a very important matter. Even when the students met the Hon. Minister there was some argument and I do not want to go into it now. But all the students are sensitive and any word that is mentioned to the students will incite them and will be misinterpreted. So, I hope that the Hon. Minister will in his reply, assuage their feelings. It is only with that object, I have brought forward the adjournment motion.

So also students of some other colleges like Agricultural College are also on strike. I hope the Hon. Chief Minister or the Hon. Minister for Agriculture would reply in respect of this matter also.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:—மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற அவசரத் தீர்மானம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு, மாணவர்கள் கல்லூரிகளுக்குப் போகாமல் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடியை, கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். நாம் ஆகஸ்ட் மாதம் கூடசி வாரத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்னமும் கல்லூரிகள் திறந்து வேலை செய்ய வில்லை என்றால், அது உண்மையிலே பெரிய நெருக்கடியான சூழ்நிலை என்பதை இந்த அரசாங்கம் புரிந்து இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தாங்களாகவே இதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதால்தான் நாங்களாகவே இப்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, செங்கற்பட்டிலே இருக்கிற மருத்துவக் கல்லூரியை சென்னைக்குக் கொண்டு வர முயற்சிக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திருப்திபடுத்துவதற்காக அப்பொழுது சொன்னார்களோ என்னவோ அந்த மாணவர்கள் எல்லாம் இந்தப் பிரச்சினையை வைத்துப் போராடுகிறார்கள். இப்பொழுது அந்த மருத்துவக் கல்லூரியை சென்னைக்கு மாற்ற முடியாது என்கிறார்களாம்.

அடுத்து பாளையங்கோட்டை இன்டிஜினியஸ் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் அமைச்சர் அவர்களை வந்து சந்தித்து அந்தக் கல்லூரியை சென்னைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்ட பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்போம் என்று சொல்லி இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் வார்த்தைகளை மோசமாக உபயோகப்படுத்தி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. Your college is bogus and you are bogus என்றாராம். இப்படிக்கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொன்னால் அந்த மாணவர்களும் “போகஸ் இலாக்கா” தான் இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறதோ என்று நினைத்திருக்கக் கூடும்.

அமைச்சரை பார்க்க வருகின்ற மாணவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தக்க முறையிலே கேட்டு, தீர்த்திருக்க வேண்டும் இந்த அரசாங்கம். அதை விடுத்து, இப்படிப்பட்ட சிறிய சிறிய பிரச்சினைகளையெல்லாம் கூட கிளப்பி

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக சிறு சிறு குறைகள் எல்லாம் பெரும் குறையாக இன்றைக்கு மாறி அத்தனை கல்லூரிகளும் மூடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், ஆகஸ்ட் மாதம் வரையில் படிக்க வேண்டியவர்கள் படிக்க வில்லை என்றால், என்ன படித்துவிட்டு அவர்கள் வெளியே வருவார்கள் என்ற கேள்விக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஆகவே, நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது உடனடியாக அரசாங்கம் அதைத் தீர்க்க முன் வர வேண்டுமெனயொழிய, பேசாமல் இருக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களைத்தான் எங்களால் சொல்ல முடியுமே தவிர ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்றால், மற்றவற்றைச் சொல்ல இயலாது. எனவே, அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட மாணவர்களுடைய பிரச்சினைகளிலே உடனடியாகத்தலையிட்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றுதான் கோருகிறோம். தண்ணீர் இல்லை என்று திருநெல்வேலியிலே மக்கள் தவித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தீர்த்து வைப்பதிலே கூட காலதாமதம் என்றால், என்ன அர்த்தம்? இந்த நிலை நீடிப்பது தவறு. ஆகவே, உடனடியாக அதற்கெல்லாம் நிவாரணத்தை அரசாங்கம் தேடுவார்கள் என்று நம்பி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:—இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாக 3, 4 கல்லூரி மாணவர்கள் சில பிரச்சினைகளை எழுப்பி சில நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து அதன் காரணமாக அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பை இங்கே ஏற்படுத்தி கொடுத்ததற்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

முதலில் செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியைப்பற்றி கடைசியாக பேசிய அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அந்த கல்லூரியை சென்னைக்கு மாற்ற ஒப்புக் கொண்டதாகவும், அதைச் செய்யவில்லை என்பதால் பிரச்சினை வந்தது என்றும் சொன்னார்கள். சென்னைக்கு அதை மாற்றுவதாக நான் எப்பொழுதும் சொன்னதில்லை, சொல்ல நேரிட்டதும் இல்லை.

பாளையங்கோட்டையில் இருக்கிற இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியைப் பற்றி அந்த மாணவர்கள் விரும்பினால் இந்திய மருத்துவ ஆலோசனைக் குழுவைக் கலந்து படிப்படியாக அந்தக் கல்லூரியை சென்னையிலே ஏற்படுத்த முயற்சிக்கலாமா என்ற கேள்வியை 6 மாதத்திற்கு முன்னர் அந்தக் குழுவிலே எழுப்பினேன். அப்பொழுது குழுவிலே உள்ளவர்கள், அத்தனை பேரும் அதை மறுத்து விட்டார்கள். ஆகவே, ஆலோசனையை எப்படியாவது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கட்டத்தில் கொண்டு வந்து வைக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு, சில நாட்களாக, அது சென்னைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை மாணவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

செங்கல்பட்டு மாவட்ட மருத்துவக் கல்லூரி சென்ற 1970-71-ல் சென்னைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. அப்பொழுது அந்த பிரச்சினை ஆராயப்பட்டு அங்கே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு என்ன குறை இருக்கிறது என்று ஆராயப்பட்டு அந்த கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மற்ற அலபதி மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற “ஆப்தோமாலஜி” ஆர்த்தோபாடிக்ஸ், ரேடியோலாஜி,

[திரு க. அன்பழகன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

சைக்காட்டிரி” ஆகிய இந்த நான்கு துறைகளில் போதுமான பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. ஆக இந்த நான்கு துறைகளிலும் அவர்கள் 15 நாட்கள் வீதம் சென்னையிலுள்ள மருத்துவ மனைகளில் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. மறுபடியும் அண்மைக் காலத்தில் அங்கே சேருகிற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை குறைவாகவும், பல்வேறுவகையான நோய்களைப் பரிசோதிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்காத நிலையிலும் உள்ளது என்றும், ஆகவே, அதைச் சென்னைக்கு மாற்ற வேண்டுமென்றும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் பொழுது “1965 ஆம் ஆண்டிலே அந்த கல்லூரி எந்த அவசர நோக்கத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டது”, என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது நோயாளிகளைப் பெறக் கூடியதாக அந்த இடத்தின் அமையவில்லை. நோயாளிகளைப் பெறக் கூடிய நிலைமையிலே அது அமைய வேண்டும் என்று நலத்துறை அமைச்சராக உள்ள நான் சொல்ல ஆசைப்படமாட்டேன்.

ஆனால் அங்கேயுள்ள மாணவர்களுக்கு தகுந்த பயிற்சியும் கிடைக்கவில்லை என்பதால் அந்தக் கல்லூரியை சென்னைக்கு மாற்றவேண்டும் என்று 3, 4 நாட்களுக்கு முன்னர் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். உடனடியாக அந்த மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களை எல்லாம் அழைத்து மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் பேசினார்கள். நானும் அவர்களை அழைத்துப் பேசினேன். ஏதோ அமைச்சர்கள் மாணவர்களிடம் சரியாகப் பேசவில்லை என்று திருமதி அனந்தநாயகி ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். என்காவது மாணவர்களிடத்திலே 13 ஆண்டுகள் ஆசிரியனாக இருந்த பழக்கம் உண்டு. அவர் மாணவர்களை நான் பிரபலப்படுத்தி என்று சொல்லுகிறார். என்னுடைய குரலுக்கிருக்கின்ற தன்மையாகவும் அது இருக்கலாம் அல்லது இந்த பிரச்சினையில் நியாயத்தின் தன்மையாகவும் இருக்கலாம். ஆகவே, அந்த மாணவர்களிடத்திலே நான் சொன்னதெல்லாம் உடனடியாக போராட்டத்தை கைவிடுங்கள் என்பதுதான். அப்படிச் சென்னைக்கு மாற்றுவது என்றால் அது அவ்வளவு சுலபமான ஒன்றல்ல. படிக்கின்ற ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் 7 படுக்கைகள் பயிற்சிக்கு இருக்க வேண்டும் என்பது அகில இந்திய மெடிகல் கவுன்சில் ஆணையாகும்.

அந்த முறையிலே சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி, ஸ்டேன்லி மருத்துவக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி, மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி ஆகிய நான்கு கல்லூரிகளிலேயும் இருக்கின்ற படுக்கைகளிலே எவ்வளவு பேர் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்று இருக்கிறதோ அவ்வளவு பேர் அங்கே இருக்கிறார்கள். அதை அந்தக் கவுன்சில் ஒத்துக் கொண்டும் இருக்கிறது. ஆனால் செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியிலே சுமார் 140 மாணவர்கள் பயிற்சி பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். 3ஆவது, 4ஆவது, 5ஆவது ஆண்டு மாணவர்கள் அறுவை சிகிச்சைப் பகுதியிலும் மருந்து துறை பகுதியிலும் பயிற்சிபெற வேண்டியவர்கள். அங்கே இருக்கின்ற நான்காவது ஐந்தாவது ஆண்டு பயிலும் 106 மாணவர்களுக்கு 750 படுக்கைகள் தேவைப்படுகிறது.

அந்த மாணவர்களுக்குப் பயிற்சிபெற எப்படி உதவி செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தில்தான் அரசு இருக்கிறது. வருகிற ஜனவரியில் 5-வது

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு க. அன்பழகன்]

ஆண்டு—இறுதியாண்டு படிப்புக்கு வருகிற மாணவர்கள் 40, 50 பேர் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு சென்னை கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியிலும், ராயப்பேட்டை மருத்துவ மனையிலும், கஸ்தூரிபாய் மருத்துவ மனையிலும் இப்போது இருக்கிற படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியும் முடியுமானால் இரண்டு மாத காலத்திற்குள் பயிற்சிக் கூ வழி செய்யலாம். அத்துடன் சைதாப்பேட்டையில் இருக்கிற மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்தி, 60 அல்லது 100 படுக்கைகளை அதிகமாக அமைத்து, பயிற்சியளிக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கும் யோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. மாணவர்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு தான் எங்களை அணுகுகிறார்கள். இந்த ஆண்டில் இறுதி ஆண்டில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இன்னும் இரண்டு மாதங்கள்தான் இருக்கின்றன. எங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்காவிட்டாலும், எங்களுக்குப் பின்னால் வருகின்ற மாணவர்களுக்காவது அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கவழி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். மாணவர்கள் சிறந்த பயிற்சி பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் தக்க ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு படிப்படியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துள்ளோம். ஜனவரியில் முதற் கட்டமாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று எண்ணி இருக்கிறோம். அதோடு செங்கற்பட்டிலுள்ள பயிற்சியையும் ஹவுஸ் சர்ஜன்களை சென்னைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதைப் பற்றியும் பரிசீலித்து வருகிறோம். இந்த முடிவுகளை எல்லாம் மாணவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு சென்றார்கள்.

அடுத்து, சென்னையிலுள்ள கால்நடைக் கல்லூரியை மூடி வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கல்லூரி மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது உண்மை. ஆனால் இப்போது மூடப்பட்டிருக்கவில்லை. மாணவர்கள் திட்டவாட்டமாக அந்தக் கல்லூரியைத் திறக்கவிட மாட்டோம் என்று கூறினார்கள். மாணவர் சமுதாயத்திற்கு மதிப்பளிக்கின்ற வகையில் அவர்களுக்குத் தகுந்த மாறாக அரசு செயல்பட விரும்பாததால் இதுவரை மூடப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் உணர்ச்சியை ஓரளவு அரசு உணர்ந்திருந்ததால், அப்போது திறக்கப்பட்டால் பல சிக்கல்கள் வரும் என்று எண்ணி கல்லூரியைத் திறக்கவில்லை. பின்னர் மாணவர் குழுவுடன் கலந்து பேசியதில் மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை விட்டுவிடுகிறோம், கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதற்கிடையில் அரசு நியமித்த தனி நபர் குழுவின் அறிக்கையும் வந்துவிட்டது. அதன்படி பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு ஓரளவு ஊதிய உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது. குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அது எப்போதும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். படிப்படியாக அதற்குத் தீர்வு காணப்படலாமே அல்லாமல் குறைபாடுகளே இல்லாத அளவுக்கு எப்போதும் இருக்க முடியாது. பூட்டிய லீட்டிற் குள்ளும் குப்பை சேர்ந்து கொண்டதான் இருக்கும்.

இப்போது 489 மாணவர்கள் செப்டம்பர் தேர்வு எழுத வேண்டும். அந்தத் தேர்வை அக்டோபர் மாதத்திற்கு ஒத்த வைக்குமாறு முதலமைச்சரவர்களை வேண்டிக் கொண்டார்கள். பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர்தான் அதில் முடிவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால், பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தருக்கு அவர்களின் வேண்டுகோள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. துணைவேந்தர் ஆட்சிக் குழுவைக் கலந்துதான் முடிவைத் தெரிவிக்கமுடியும்.

[திரு க. அன்பழகன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

மேலும். 249 மாணவர்கள் இடைக்காலத்தில் பண்ணை பயிற்சி பெற வேண்டும். அந்தப் பயிற்சி இப்போது வேண்டாம் என்று மாணவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கல்விக்குழு—அக்கடமிக்குறையினர்—பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, கால்நடைக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு 5 ஆண்டு காலப் பயிற்சித் தேவை. இடையிலே ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தத்தினால், வேலை நிறுத்த கால அளவு பயிற்சி நாட்கள் வீணாகிவிட்டன. அதனால் செப்டம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்களில் வருகின்ற ஓய்வு நாட்களில் பயிற்சி பெற வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதன்படி மாணவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, அதற்கு வழி வகை செய்யப்படுகிறது.

அரசு தெரிவித்துள்ள கருத்தினை மாணவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதால், 18—8—72 முதல் கல்லூரி திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. 118 மாணவர்கள் கல்லூரியில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 80 மாணவர்கள் விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணத்தில் எப்போதுமே மாற்றமில்லை. குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அதை உரிய முறையில் மாணவர்கள் எடுத்துச் சொல்வார்களானால் படிப்படியாக குறைகள் போக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கத் தயங்காது என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பாளையங்கோட்டை இந்திய மருத்துவ கல்லூரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்குள்ள மாணவர்கள் கடந்த 3, 4 நாட்களுக்கு முன்னர் என்னைச் சந்தித்தார்கள். அவர்களோடு கலந்து பேசினேன். அங்கே உள்ள மருத்துவ மனை பெரிடதாக இல்லை. மாணவர்களுக்கு சிறந்த பயிற்சி பெற அங்கு போதிய வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இல்லை. அவர்களுக்குப் போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அந்த மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்தினால் மட்டும் போதாது. பாடம் போதிகின்ற ஆசிரியர்களும் தேர்ச்சிமிக்கவர்களாக இருக்க வேண்டும். மேலும் போஸ்ட் கிராஜுவேட் வகுப்பு தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கருத்திற் கொண்டுதான் அந்தக் கல்லூரியைச் சென்னைக்கு மாற்றுவது பற்றி கடந்த ஆண்டு கேட்டபோது, ஆலோசனைக் குழுவில் பெரும்பாலோர் அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அப்படி மாற்றுவது என்பதும் மிகவும் சிக்கலான ஒரு பிரச்சனைதான். இருக்கிற மருத்துவ கல்லூரியை மாற்றுவது என்பது நூற்றைப் பிடிங்கி நடுவது போன்றதல்ல. ஒரு மரத்தைப் பிடுங்கி நடுவது போன்றது. ஆகவே அதற்குச் சிறிது காலமாகும்.

கல்லூரியைச் சென்னைக்கு இப்போதே மாற்றும் எண்ணத்திற்கு இல்லாவிட்டாலும், படிப்படியாக போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு, கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மாணவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். கடந்த ஆண்டு கல்லூரியைச் சென்னைக்கு மாற்றலாமா என்ற ஆலோசனை எழுந்தது. சித்த மருத்துவ ஆலோசனைக் குழு அதைப் பரிசீலித்து இப்போது வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டது. ஆகையால் இந்த ஆண்டு அங்கே கட்டடம் கட்டச் செலவழிக்கக் கருதப்பட்டத் தொகை இன்னும் செலவழிக்காமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக சென்னையில் கட்டடத்தைக் கட்டவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தும் கூறப்படுகிறது. யாவும் பரிசீலனையில் உள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு க. அன்பழகன்]

அடுத்த, மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பது போன்ற இந்திய மருத்துவ கல்வி முறையை இங்கும் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் ஆயுர்வேத படிப்பு 5 ஆண்டு காலம் படிக்கிறார்கள். இங்கே உள்ள முறைப்படி ஏற்கெனவே சித்த வைத்தியம் நான்கு ஆண்டுக் காலம் படிக்க வேண்டும். அதை 5 ஆண்டுகளாக ஆக்குவதற்குப் பாடத்திட்டத்தை மாற்ற மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். மதுரை பல்கலைக் கழகம் 1973-74ம் ஆண்டுக்கு அந்தப் பாடத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. மதுரை பல்கலைக் கழகமே இதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டியிருப்பதால், அரசாங்கம் பல்கலைக் கழகத்தாரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பார்களேயானால், இந்த அரசு மாணவர்களின் கோரிக்கைகளைக் கேட்கவில்லை என்று சொல்ல மாட்டார்கள். எந்தக் கோரிக்கையானாலும் அரசு கேட்கிறது ; பரிசீலிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பி.ஐ.எம். டாக்டர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு ஏற்ற இடங்களில் எல்லாம் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது அறிஞர் அண்ணா மருத்துவ மனையில் வேறு தொகுதியைச் சேர்ந்த டாக்டர்கள் பற்றுக்குறை இருப்பதால் பி.ஐ.எம். டாக்டர்கள் நியமிக்கப்பட வழி செய்துள்ளோம். அதுமட்டுமல்ல; தமிழ் நாட்டில் உதகமண்டலம் ஒன்றைத் தவிர மற்ற மாவட்ட மருத்துவ மனைகளில் எல்லாம் பி.ஐ.எம். டாக்டர் நியமிக்கப்பட ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. அறநிலையத் துறையினரால் நடத்தப்படும் மருத்துவ மனைகளில் 20 பி.ஐ.எம். டாக்டர்கள் நியமிக்கப்பட வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ள அறநிலையங்கள் எல்லாம் இந்திய மருத்துவ மனை நடத்தலாம் என்றிருக்கிறது.

அறநிலையங்கள் நாட்டு மருத்துவ முறைகளையே கையாளலாம் என்ற வகையில் இருப்பதால் அறநிலைய மருத்துவ மனைகளில் எல்லாம் இந்த டாக்டர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானமுள்ள 4, 5 அறநிலையங்களில் மருத்துவமனை இப்போது நிறுவி இருக்கிறார்கள். மேலும் தொடர்ந்து நிறுவப்படுவதாகத் தெரிகிறது. எஸ்.ஐ.எம். டாக்டர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்றாலும், அவர்கள் இல்லாத இடங்களில் இந்த டாக்டர்களை நியமிக்கலாம். இவர்களை நியமிப்பதில் தடையேதுமில்லை. வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் ; அவர் தம் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் தான் அரசு இவைகளை யெல்லாம் செய்கிறது. ஆகவே நண்பர் சுப்பு அவர்கள் மாணவர்களின் குறைகளைப் போக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் முறையிலே பேச வேண்டுமே அல்லாமல் அரசாங்கத்தின்மீது என்னென்ன குறைபாடுகளை மாணவர்கள் பேரால் சொல்லலாம் என்று ருதிப் பேச வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து கோவையில் உள்ள வேளாண்மைத் துறை கல்லூரி மாணவர்கள் வேலைநிறுத்தம் பற்றியும் நான் இந்த விளக்கத்தைத்

[திரு க. அன்பழகன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த மாணவர்கள் வேளாண்மைத் துறையில் பட்டப் படிப்பு பெறுகிற காரணத்தினால் மற்ற பட்டப் படிப்புக்களான பி.இ., பி.வி.எஸ்ஸிக்குச் சமமான ஊதியம் தர வேண்டும். என்றும், தங்களை கெஜட் அந்தஸ்துள்ளவர்களாக ஆக்கித் தந்திருக்க வேண்டுமென்றும் வேண்டுகோள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு விளக்கமாகப் பதில் சொல்வதாக இருந்தால், இதில் ஒரு துறையினரை கெஜட் அதிகாரிகளாக ஆக்கவேண்டும் என்று பரிசீலிக்கிற நிலையில் இவர்களுடைய நிலை உயர்த்தப்படுவதற்கு ஏற்றாற்போல இவர்களைக் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பில் உள்ளவர்களையும் ஆக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படி ஒன்று செய்யக் கருதும்போது அதற்குத் தொடர்பான பல வேறு பிரச்சினைகளையும் அரசாங்கம் கவனித்தாக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் உள்ள சிக்கல்கள் ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கம் அவர்களை கெஜட் பதிவு செய்யக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில் இல்லை. அத்தகுதியுடைய அதிகாரிகளாக இவர்களை மாற்றுவதற்கு முன்னால் மற்ற பிரச்சினைகளையும் பரிசீலித்துக் கொண்டு முடிவு வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து, மற்ற பட்டதாரிகளுக்குள்ளதுபோல தங்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பட்டதாரிகளிலேயே பல வகை உண்டு. ஒரே வகையில் ஒரேவிதமான பயிற்சியைப் பெற்ற இரண்டு பட்டதாரிகளில் கூட அவர்கள் சென்று பதவி ஏற்றுக்கொள்கிற இடம் வேறுபட்டதாக இருக்குமானால் ஊதிய வேறுபாட்டையும் இந்த நாட்டில் ஏற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட இந்த வேளாண்மைத்துறை பட்டதாரிகளுக்கு மற்றவர்களைவிட ஓராண்டு பயிற்சிக்காலம் குறைவாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கம் மற்றவர்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது இந்த ஓராண்டு காலத்தைக் கருதாமல் விட்டுவிடுவ தற்கில்லை. ஒவ்வொரு பட்டப்படிப்பிற்கும் தேவை படுகின்றவை இவை Minimum qualification for admission, duration or period of study, nature of study, service condition, recruitment possibility, promotional opportunities. என்பது போன்ற இத்தனை பிரச்சினைகளையும் பொறுத்துத் தான் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பாரிடி என்பது பலவிடங்களில் பொருந்தி வருவதில்லை. Parity between one section and another section of service is not possible on so many back-ground conditions. ஆகவே அப்படி ஒரு வேறுபாட்டையும் சொல்ல இடமில்லை. ஏற்கனவே இருக்கிற ஊதிய விகிதத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும் எந்த வகையிலும் ஊதியக் குறைவும் ஏற்படவில்லை என்பதை மற்ற மாநிலங்களோடு இருக்கிற ஊதிய விகிதத்தோடு ஒப்பிடுகிற போது உணர முடியும். அந்த ஒரு குறிப்பை மட்டும் நான் இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஊதியம் திருத்தி அமைக்கப்படுவதற்கு முன் தமிழகத்தில் அவர்களுக்கு ரூ. 200—10—250—15—400 என்று இருந்தது. திருத்தி அமைக்கப்பட்டவுடன் ரூ. 375—15—495—20—575—25—650. ஆந்திர பிரதேசத்தில் இன்றைக்கு இருப்பது ரூ. 200—12—320—இ.பி. 16—400. மைசூரில் ரூ. 250—10—300—15—420 இ.பி. 20—500. கேரளாவில் ரூ. 250—15—340—20—500 ஆகும். இதிலே மினிமம் மார்க்சிமம் எவ்வளவு என்றும் பார்க்கலாம்.

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு க. அன்பழகன்]

கேரளா மினிமம் ரூ. 424	மாக்கிமம் ரூ. 693
மைசூர் „ ரூ. 411	„ 679
ஆந்திரா „ ரூ. 336	„ 576
தமிழகம் „ ரூ. 415	„ 690

ஆகும். அவர்களுக்கு எந்தவித ஊதியக் குறைவும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதிலும் எப் போதும் ஆதரவு காட்டும். இந்த மாணவர்கள் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரைச் சந்தித்தபோது கூட அவர்கள் வேலை நிறுத்தத் தைக் கைவிட்டு, பெற வேண்டிய கல்வித் தகுதியைப் பெறுவதில் ஆர்வமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். கடந்த நான்கைந்து நாட்களாக வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு வந்தாலும் உடனடியாக வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு படிக்கின்ற காலத்தில் கிடைக்கின்ற நல்ல வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக அரசாங்கத்தின் சார்பாகவும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்தப் பிரச்சினையையும் அரசாங்கம் அனுசூலம் இல்லை. எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை இல்லாமல் இல்லை. மாணவர்களைச் சந்தித்துப் பேசு மறுக்கிற மனப் பான்மையும் இல்லை. ஊழியர்களிடத்தில் அவமதிப்புக் காட்டுகிற நிலையும் இல்லை. ஆகவே அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத் திற்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரே ஒரு சிறிய விளக்கம். இன்றைக்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை வெட்டாரி கல்லூரியில் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் மாணவர்களும் சரி, பெற்றோர்களும் சரி ஒரு கடிதம் எழுதித் தரவேண்டும் என்று இருப்பதைக் கைவிடுவார்களா?

May I know whether it is possible to withdraw that appeal wherein the signature of the student and the parent is necessary?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்தக் கடிதம் கூட வேறு பல கல்லூரிகளில் அச்சிட்டுக் கையொப்பம் வாங்கப்படுகிற பரந்ததைப் பார்த்தே அச்சிடப்பட்டது. புதியதாக இங்கே கொண்டு வரவில்லை, மாணவர்கள் விடுதியில் ஓரளவு கட்டுப்பாடு இருந்தால் தான் எல்லா மாணவர்களுக்குமே படிக்கிற சூழ்நிலை ஏற்படும். ஒருசிலர் அரசியல் பேசுவதன் காரணமாக பலரது படிப்பு விகை இடமளிக்கக் கூடாது. பெற்றோர்களிலும், மாணவர்களிலும் 90 சத விசதத்தினர் நல்ல முறையில் படித்துத் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். பத்துபேர்களுக்காக மற்றவர்களுக்கு இடையூறு ஏற்பட அனுமதிப்பது சரியல்ல. பெற்றோர்கள் கையெழுத்தில்லை என்றாலும் பிள்ளைகளின் கையெழுத்து மட்டும் இருந்தால் கூடப் போதுமானது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்களது விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதி அவற்றிற்கு அனுமதி அளிக்க மறுக்கிறேன்.

(ஆ) மூடப்பட்டிருக்கும் பி & சி ஆலையைத் திறக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியது குறித்து :